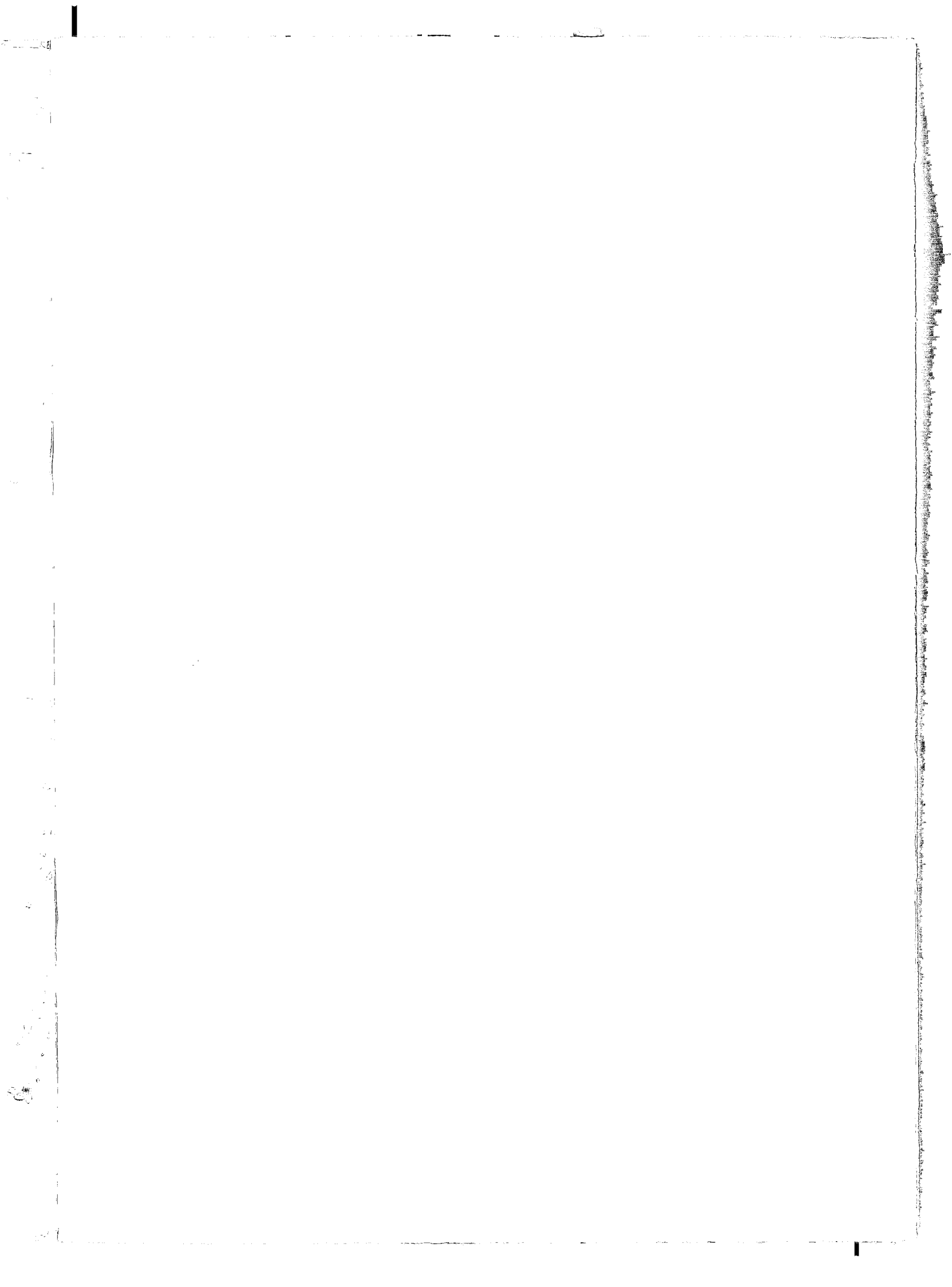

Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion Cincinnati, Ohio Manuscript No.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

2043

פרק ראשון

במעשה ברבי אישירי בן הורקנוס שהיו להבין הורשים והיו

הוציאו עבד גבי הנכבד והוא היה חכם במעשה
 יצא לו ותי' בנפשה אכנה פו אפיו הנפשי מה אלהי בוכה המה המצטער אלהי שאתה חורג
 עבד גבי הנכבד אף לאה ולמה אתה בוכה אף לאה מבהם כל המיני תורה אף וקלא בן
 עשרים ושמונה שנים נאמר ואתה מבהם כל המיני תורה אף לאה מבהם כל המיני תורה אף
 שנים ואתה מוליכין לבית הספר עבד שתי שפחות ולא שנים כלום עמי שגבול
 פו איהו עבד ואמר פו בן הורקנוס מנעב מנה אלהי שפתי אף ממני האני מבהם כל המיני
 תנפשי אף אם אתה מבהם כל המיני תנפשי עטף לי חושלם אצל רבן יוחנן בן זכאי עמוד
 וקלא אצל ר' עבד שגב לו ותי' בוכה אף ממני מה בוכה אף ממני מה בוכה אף ממני
 תנפשי אף בן מי אלהי ולא הגיע לו אף מיהויה פא במדת הרית שמע ולא תגבר ולא
 ברפת המנין אף פה אמר ליה עמנו ושמעך של ארבע ימים ויהי בוכה אף נע מסב
 ענה אתה בוכה אף אהני מבהם כל המיני תנפשי ויהי אמר לו אתה תגבר כל ימי הטובע ויהי
 חורג פו עבדך ומדבק עשה המונה ימים ולא טעם כלום עמי שעלה דיה פו לטע רבן
 יוחנן בן זכאי והעמידו מלגטו ים ויהי בוכה אף משה אתה בוכה אמר לו ממני
 שקעמדת מלגטך כאדם ממעמיד מלגטו מוכה אחי אף בן כסף שעלה ריהטך
 מלגט כך יעלה דיה חוקי תורה מוכך לשמים אף בני בן מי אתה אף בן הרקנוס אף
 והלא בן גדול עולם אתה ולא היית מגיד לי אף חייך היום אתה פוער אצלו אף כפר
 פעודתי אצל אכסניא שלי אף ומי הוא אכסניא סכך אף ר' יהושע בן חנניה ורבי
 יוסי הכהן שלא ושא אכסניא שלו אמר להם אתלכס מעד שיגור היום אף לא והלא
 ים בו שמונה ימים שלא טעם כלום אחרי כן הלכו ר' יהושע בן חנניה ור' יהודה
 ואף לריבז והלא ים בו שמונה ימים שלא טעם כלום

פרק שני

אמרו בניו של הורקנוס להביהם עלה לך לירושלם ונדה את
 בנך ליעזר מנבסך ועלה לירושלם לנדותו ומדא אם
 ים לריבז והיו כל גדולי המדינה פועדין אצלו בן צינת הבסת ונקדי מוקדן גורין
 ובן כלבא שבוט ולמה נקרא שמו בן צינת הבסת שהיה מיקב למעלה מגדול
 ירושלם אמרו על נקדי מוקדן בן גורין שהיה לו משון שלשה פאדים קמח לכל אחד
 ואחד שהיו בירושלם אמרו עליו ועל בן כלבא שבוט שהיה לו בית ארבע בורין
 של גבות כוחקן בזהב אמרו לו הרי אבינו של ר' איבער בא אמר להם עשו פו
 מוקים ועשו לו מוקים וחשיבו אותו אצלו נתן עשו בלא אף אמור לנו דבר אחד
 מן התורה אף רבי אמנול כך מושל למה ידבר דומה לבור הזה שאינו יכול להוציא
 מים יותר ממה שהיה מוציא כך אמנול יוכל לומר דברי תורה יותר ממה שקבלת
 ממוך אף אמנול כך מושל לקדי למעין זה שהוא נובע ומוציא מים ויש בפוחו
 להוציא מים יותר ממה שהוא מפקס כך אתה יכול למצא דברי תורה יותר ממה
 שקבלו מקיב אמנול שמא ממני אתה מתבייש הריני עומד מאצלך עמד רבן יוחנן
 והלך לו לחוץ והיה ר' יושב דורש והכו משאירות כאור החמה וקלנותיו יוצאות

בפרקנותיו

פתח רביעי ביעור בהא הקנה את הקנין והמלכאים והוא כל בו והוא על
 גיהנם והלשון המעשים והלשון נברא ביום ראשון של בראשית
 בראש ליום את המעשים ואת השאר והוא ריקני בראש ביום

(לפני הקנין והוא היה העולם נבלע מן
 המים של מעלה ומגו וכמוהו ממנו מים והוא מבדיל בין מים למים של ויאמר ה' יהי
 ריקני בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים בין מים העליונים למים התחתונים
 המלאכים שנברא ביום שני נשקף שלחין ברבדו נעשו רוחות ובהן משרתי כ
 לפני נעשו של אש של ענשה מלאכי רוחות משרתי אש ליהוה ד' בוחות של מים
 מתקסין לפני הקב"ה מחנה ראשונה מיכל מימנו מחנה שנייה של גבריא על שמאל
 מחנה ג' של אוריא מלכנו מחנה ד' של רבא מלאכריו ושביתו של הקב"ה באמצע
 והוא יושב על כסא רם ונשא עמו גבול ותכרי למעלה באויר ומראות כבודו
 כעין החשמל של נארא כעין חשמל ועמדה נתונה בראשו וכתר סם המנחה על
 מצחו ועיניו משופטות בכל הארץ חצוי אש וחצוי ברד מימינו חיי"ו ומשפטו
 מות ושבת של אש בידו ופרוכת מושך למנו וז' מלאכים שנברא מתחלה
 משרתיים לפניו לכפיס מן הפרוכת והוא הנקרא פרבוי והיום רגליו

וכשהוא מדבר כפי הדיוט מדבר מבין שני הכרובים כפי אריה וכשהוא מדבר כפי
 המנחה מדבר מבין שני הכרובים כפי סור וכשהוא מדבר כפי הכתוב מדבר מבין
 שני הכרובים כפי נשר ולפונתם האופנים ובלבד מרכבה וכשהוא יושב יושב על
 כסא רם ונשא וכשהוא משקיף על הארץ מרפבותו על האופנים ומקול ענקית
 גלגלי המרכבה ברוקים ורעמים יוצאין לעולם כשהוא בשמים רוכב על עב קל
 של וירכב על וגו' וכשהוא ממחר רחוק על פני רוח של וירכב על כרוב ויעץ והוא
 על כנפי רוח והחיות עומדות אצל כסא כבודו ואין ידעות מקום כבודו והחיות
 עומדות ביראה ובאימה בדתתו ובזיעתו ומזיעת פניהם נהר של אש מושך ויוצא לפניו
 של נהר דיגור נגיד ונטיף מן קדמונה של שני שרפים עומדים אחד מימינו של הקב"ה
 ואחד משמאלו של כנפים של כנפים לכל אחד ואחד בשתיים יפתה כנו שלא יבינו
 כפי השכינה ושנים מבקשים רגליהם שלא יראו כפי שכינה כדי לשפח עמידת רגל
 עבדו ובשתיים מעופפים ומעריצים את שמו הגדול זה עונה זה

פרק המישי בשלישי היתה הארץ מישור כבדנה והיו המים מבוסים על פני
 כל הארץ ופסיעה הדיבור ממי הגבורה יקוו המים על
 מתנות הארץ הדרים והגבעות ונתמזרו על פני כל הארץ ונעשים עמקים על תובה של
 ארץ ונתגבלו המים ונקוו בעמקים של ולמקנה המים קרא ימים מיד נתגזא המים
 ועלו לכפות הארץ כבתחלה עד שגער בהם הקבה (כבש) ונתן תחת כפות רגליו וחדן
 בשעלו שלא להוסיף ולא לגרוע ועשה חול גבול לים טארס שהיא פוסה גדר לפדמו
 וכשהן עולין ודואין את החול לבעה חוגרין לאחוריהם של האוהי לאחוריהם נאם ה'
 אם מפני לא תחילו אשר שמת חול גבול לים עד שלא נקוו המים והמאורות
 והחומות ושו הן התחומות לו שמתחת לארץ פהארץ על התחומות נרקעת כאניה
 שהיא נפה בלבים כך הארץ מרוקעת על המים שהיא מתקשרת הארץ על המים ונתח להן
 ערץ פתח בה והוציא ממונה נטעים על פני כל הארץ פהארץ נפץ אילן עשה פרי לנינו

חדש וחדש פלגות עולין מן התחומות ומשקיף את כל פני האדמה של ואיד יעלה מן
 הארץ והשדה את כל פני האדמה העבים משמיפין את קול צנודותיהן לימים ורימים
 משמיפין את קול צנודותיהן לתחומות ותהום פראח לתהום להעלות מים וליתן לעבים
 של תהום לתהום קורא לקול צנודין והעבים שנאבין מים מן התחומות של מעל נשאם
 מקצה הארץ ובמקום שיפוד להם הקבה להעלות ולהנפיר של משמיפין מיד הארץ
 מתעברת ושמחה כאשר אמנה שהיא מעוברת מזנות אבל כשירצה הקבה לברך ונחה
 של ארץ וליתן צידן של בריות פותח אונות השוב שבממים וממטר על הארץ שהן
 מים וכרים ומיד הארץ מתעברת בפלה שהיא מתעברת מעבלה הראשון וצמחה
 זרע של ברכה של יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים וכתוב כי יבעל בחור
 בתולה יבעלך בעך וכתוב כי כאשר ירד הגשם והסלב מן השמים וגו'

פרק ישי הפד שט מאורות גדולים בא זה גדול מזה ולא זה
 גדול מזה בגבהם ובתארן ובאורן של יעש
 להים את שני המאורות וגו' כנס תחרות זה אומר לזה אי גדול ממך וזה אומר
 לזה אי גדול ממך ולא היה שלום מיה עשה הקבה הגדיל את האחר
 את האחד של את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה
 ואת הכוכבים כל המנובים ומשרתים לו כוכבים של שעות ושמן כלש צמח כוכב
 פלה שבתאי נדך מאדים חמה נוגה והם משרתים לז' מי השבוע יום א' כוכב חמה

על פי ה' א' ג' ששם ופול מוטל ומוטל ומשלת את בני חרש הלכנה וימננה חרש הלכנה על
ימים ומחצה וב' ימות ששה ופול חלקים ופול מוטל ומוטל ומשלת את בני חרש הלכנה
ב' ימים וח' שפנות וג' שפנות כל' ימים "הערך המותרת לכל ברה"ל הלכנה ימון קשר המעבדים
במקום חרש הלכנה הלכנה המתחמשת בכל המולד ומולד אחרת כלכלה יא' ביום ועד' האות
שלהם ויהי עבד יהיה בקר "אין בפול מולד כלכלה מולד כלכלה יא' ביום ועד' ימים וח'
שנות ותת' עג' חלקים "אין בין מהמורה המולד למחזור הקבוץ לא' יום ובמנהג
הימנהג במין האחרת חלבת לקרן וימננה הלכנה מזלכות לקרן צבונות ו' ימנהג
בזמן אחרת מהלכות חלבת הלכנה מזלכות בקרן וימננה כל השעות משדות
לראש מולד לבנה אחרת "אין נהגין בשנה ראשונה החלבת ליל' י' האם
מולד לבנה בשנת א' האם מולד לבנה בשנת לבנה "ובשנה ה'
בשנה של אחרת האם מולד לבנה בשנת הרביעית בשנה של אחרת
ראש מולד לבנה בשנת א' בשנה של אחרת האם מולד לבנה בשנת
חמה "ובשנה הל' בשנה של אחרת האם מולד לבנה בשנת מאהים "ובשנה ה'
ראש מולד לבנה בשנת א' בשנת הלכו ומסרתים לראש מולד לבנה
לאחרתם עד עשרים ואלה כל המולדות המסרות לבנה בליה מד'
פנות העולם ג' במין ג' בדרס ג' בדרס ג' בדרס ג' בדרס ג' בדרס
בליה שתיים בדרס ג' במין ג' בדרס ג' בדרס ג' בדרס ג' בדרס
גומר במערב ופול פביבותו כן כל מאורי חרש המולדות חרש המולדות ומונח
שהיא נחנה במין ופול המולדות המולדות בדרס המולדות המולדות ומונח
קדושתן מן השמים בימי דוד אנום כשהם עולין לשמים חרש המולדות המולדות ומונח
בשפט של חם ומזרין לאחוריהן למקומן עשרה ימים ול' שעות ול' חלקים יתרון
ימות החמה עב' ימות הלכנה והעבור נכנס לראש ימות שנות החמה עם ימות שנות
הלכנה והחמה והלכנה מתחילין מרח' עסק החמה מזלכות לטנה בתקופת וכלה מתחיל
לשרת לטנו ביום וכל המולדות ומסרתים אחריו בדרסן והלכנה מזלכות אחרת ועל מתחיל
לשרת לטנה בליה וכל המולדות ומסרתים אחריו בדרסן וכך עד שנת מאהר הקטן עד
שנת העיבור בה העיבור דוחה לראש מולד לבנה ועומר ברח' אדר וכך עד שנת מאהר
הקטן בה העיבור דוחה לראש מולד לבנה ועומר ברח' טבת וכך עד יב' עיבורין בחי' "
החמה והלכנה ענין להחלת ליל' י' בשעת סבתא' בשנה אברהו "אין בין מולד למולד
אל' לו שעות וב' ידות שנה ועג' חלקים "אין הלכנה חסרה מן השמים לא פהרה ענין
אש' י' בה במלח החוט סובבת במזרח ובמערב ואין בה בעין לראות הלכנה עד שמונה
שעות גדולים בין בראש מולד לבנה בין בפוח מולד לבנה חספון ימות שנות הלכנה
שלוש מחות וחונשים ו' ימים ושש' יום ותעג חלקים כול השעות של חדש הלכנה
תקוח שעות וב' ידות שנה כל השעות של שנת הלכנה אמונת לפי ות' וארבע שעות

אחינו יולדנו ואלו לאשם כמעט יודוע שיהיה כללנו שיהיה נשמתנו
אנחנו נרוב לך ענה נהיה: הלך הנפש והגוף למה אקדחם מעין עליו ונת
האילן אודה הין שכל מנהיג השם אשר צדקתו הין כיון ששמה הכח שמתוך
וידעה שלמה כדצדקתו לייכנס בן המנהיג לה והיו הין ענינה לאתן דעה
שבעה שאתם אכלים מן העוה והין פסגה הן להות מנהיג ואצורה עלמות
אקדחם וכולים לבדחות מן המנהיג מנה הוא המנהיג ונתנו הן אקדחם וכולם להות
ולהחיות שכל כחיה שכל שיוסא כחיה: הלך הנפש ונגע באילן והלה הין
ענוהו ואלו ששלושם רעה לזמן שכל רבואת העלמות והיו הן שם
למנוח ונתנו הן שכל שיוסא כחיה: הלך הנפש ונגע באילן והלה הין
בו ולתמות הנה חורה ונגעה באילן ודאיה מלך המנוח בך
כעיה ונתנו הן עכשיו אני מנהיג עושה אשה חיה ונתנה
למנוח המנוח לא הלאה מנהיג שיהיה מנוח ונתנו הן
ואם מנהיג שנתנו ולקחה ונתנה מפורדת האילן ונתנה וכלתה
שכל ונתנה לאישה שאה ויגכל כיון שכל מנסידות האילן עקרו עתה
שכחמה לה מה האשה שהחבלתה ששני עקרו עלי והיו הן
שכחם שקהושע עלי עני סך יקהושע עלי הין

~~שכחם שקהושע עלי עני סך יקהושע עלי הין~~

עשרי דידותי כד יהיה לך לאדא ולו הן אחת בן עין אחת בן יד ונתנה
אחת בשנים ואחת בשנה ואחת בשנים ואחת בשנים ואחת בשנים
העור ושנים אתה לשתף ונתנה לעתיד לבוא אחת בן עין אחת בן
וישמה אתה בן עין אחת בן עין ושב לנבדן אחת שושן סך
לולתה ונתנה למה חסם ששנותיה חלם נאמר לך כבון כלתה
אתה בן עין אחת בן עין וששועלתי הן ענין אה מוטע לבי שיהיו
את מעוהי ששדדס למה חסם ששנותיה חלם נאמר לך כבון כלתה
מה היה לבנו ששדדס הדין ונתנה עוד עורק הנה לבנוש

ועתה

דבין לך מן המצוות שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך
אמר הקב"ה לאלהינו שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך
דעה לומר ולומר לך מן המצוות שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך
שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך
ועוד שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך
ואם יבטל מצדך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך
אינו מפקח את אלהינו ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך
בין שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך
שכל מי שיהיה עושה מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך
וכבר שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך
סתחים של כל כתובות שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך
או שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך
מקראות אלו ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך
לפי מהלוקים הללו שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך
לאותן שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך
בא לכתוב לפתח שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך
בדחוק מן ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך
נתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך
בהם הם יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך
שלוש באותן שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך
מחורק ספר חיים לא נתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך
לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך
נשבו הרי מוטב ואם לא נתת לנו יי שבאיתנו מצדך ומה דבר דאיתנו לך שנתת לנו יי שבאיתנו מצדך
אמרנו לו

ענין

החזון כנסתה לפתק שלשי לתכנס לכתח דביעו בא להכנס לעתח דביעו ודמכס
 מקדושתן מנתו מאומדן כי הדי כנסתה לפי להכתוים הלה ואמרנו לך ולא שאמס
 ולתשבורה עד שנה הקצה מקבל שבים עש עתה הקצה מנוח לנסולות שמע לט
 ונתבגס שמע להם ושב הדי מומצ ומס למודן להם בהם הס חיו

הנתנו האמוראין זה שלג שמע לראשונם נוציא את רוחן שנתארתם שאו
 ליתא ועלום הכתובתו פוקץ עוקצות על בנים עלול וכתהמת הנבלת
 ומגלל פטע וכן הוא קורא לקועלר ואלו לא עזרתה עשור עזרת
 פחותה משלך שנה חוט המשלש חוש וקאני קאח עלך את הפסוק
 הזה תמים תהי עס יני אהין לתהי קודא כן לתמים תהי עס יני אהין

פרק
ששה
עשר

על שלשה דבדים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמי לותרהסיוס
 על היתו מנין שכה אחר וקיום לו צדיות יוגם ולולה וכתהמת אומות
 על העבודה מנין שנתפלות נשרים רעובני ועל גמולות חסדים שני חסידות
 על התורה גמולות חסדים לחתנים מנין שנתנו למויק מהלכה שהיא
 בצמח גמול חסד לאמא ולעדו ואמר חביבה לפני גמולות חסדים יתר אצבתי
 ועולות שמקרבין על גבי המזבוח שני חסד יפצתו ולא לכה ויעל מעולות
 כ' ויהי עבדותי האשעה מנין אנו לאויין מועקב אצינו שעשה עשעט
 ימים משתה ושוחה שני שנת עבדות נמאסו כל אנשי המקום
 אמר הקצה גמולות חסד עס יקרב עשיו חיויים שאתק שככס בעה
 בעבד שליחא שכר לבישעים לעתוד לבג שכי באנתק יתעוה למי
 ד' שאנעוה אן בתבצרהס אצינו איתב לאשק לן ליעתק ונטלהכתב
 ועל ציד עצדו קיעזר הואיל והכרה צידו פלמונה צידו לילך ולהשתנות
 צדיתאציו וצמטמתו ומקדית ארבע ועד חדן מהלך שבעה עשרה ימים
 וצמטת שעות בל העבד אחרן והיה תמוה בלבו ויל היום ~~עשית~~ והיום

באתי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

הבטן: שבעת ימי האשתה מעין געג להיטיק פגש השון נעיד סיוד
 לדרך שלמים ולקח תעשה ונעשה שבעת ימים תעשה ושבתה ש
 יתקדו וימנוהו הוה ויקחו שלמים פדעם ויהיו ונתנו מה אהו אכולים - טופ
 ונעוטים ושמתיים עמון שבעת ימים לזה שמשון אחשנה לכס חושה
 גים הנה תגידו אותה שבעת ימי האשתה ופתיגה ולא יגלו שלשת ימי
 התוקן וזוהי למען הנה הלק געויעת לשוק לבדו כל שבעת ימי כדחתק
 אינו יועיל לשנה לבדו כל שבעת ימי האשתה: מה חלק לבוש צעוי
 כבוץ בלימין כדחתק לבוש צעוי כבוץ כל ימי האשתה: מה חלק
 פקלסע לבדו כל ימי חתק כל שבעת ימי האשתה: מה חלק
 שבעת ימי האשתה בלימין כדחתק שבעת ימי האשתה בלימין האשתה: מה חלק
 שבעת ימי האשתה בלימין כדחתק כל שבעת ימי האשתה שבעת ימי האשתה:

שבעת ימי

על ידי גמולות חסדיום למצנים מניין אנו למידין מה קציה שהוה
 צעירנו גמולתם למשה לבדו ובידיק בדו וזולתה היה אדבד פת
 תי תשד למחן שני וקצב אותה בעת: דגמולת פגש שלרבינו יהודה
 הנשע אהת למשה בלש גמולת חסד האק עם תהיה ששעל להוד
 הדר הו מרמים כל עצמו שצט אושדל ומה משה ומה הניח אמת
 אחר דון בהוד ההר וכדו להק ולת אמונו כי מעא התק לגמולת חסד
 מה עשה הקצה נטל אדונו שלמהדן ויעצור אטע עב מחה ושדל
 ויתן כלו שרל את מחט שלמהדן פל ית פתוק והתחין כי גועה הדן
 ויגלו לו חסד שני וידאו כל העדה פיו גוע אהדן למשה גמולת חסד
 האנשים לפד עגו ויבכו בני ישראל את משה: ולתהק גמולת חסד
 האנשים והנשים והטק פשה יה אוקצ שלם וכודק שלם ועובד
 גדל אהנה ישדל בכליוס ויוס ועושה שלם בוק אדס לחביר וזון
 פישל אשתו לפיכך גמולת חסד האנשים והנשים והטק שלם ויצט
 גמולת חסד של אנשים ככבית ישכך: ד יוסיהו שבעת ימי

יאצב

האבלותיך אשר למדתיך מעשרך ביום ששעורו פניו שבעת ימי האבל שר ויעשה
לבנו אבל שבעת ימים : גמולות חסדיו למבלים למען אהבה למען יצטרך
בתאמצע שאיה בנותה סמוך לשוך כל כחתישה היא שנתה בשוך היתה
יועמה וצויה ומטפחות כחתי ידיה ומקוננות צפיה ומה לבת עשירה
אנחות : וכלחות שהיה עובד בשוך היתה יוקמת וצויה ומה לבת
בפנות ידיה ומקלם חבניה ומה לבת עשירי ונתנה עלה קליה
צנש הכלבים יאב לואת האבצ בחלק ידעל והאי בדין שהקדמות חסד
לא שנתו צאק הכלבים ידעל לבו לקברה וצא מצאן כיום הגולות ומה לבת
וכפול הדיוס : גמולות חסדיו למבלים למען אהבה למען יצטרך
שבעת ימים כעטרה שאול וצנן אמרו האוש שאעול לטעם המות
צרו עמוק אוקמת חסדיו למען אהבה ומה לבת חסדיו שבהם ומה לבת
כל הולכה שנקרותו נלאו חסדיו למבלים מנהגים ביום שנתה
לחוד ויקלמה שש : אגשו וצא על עצה היו חסדיו למען אהבה
ועס בלא צעם שצכו וצא חסדיו למען אהבה ומה לבת חסדיו
הצדקה חסדיו למען אהבה ומה לבת חסדיו למען אהבה
לשאכשעניו חסדיו למען אהבה ומה לבת חסדיו למען אהבה
הוא חסדיו למען אהבה ומה לבת חסדיו למען אהבה
אנדים מעד דמשל ואת כן יהודה מחוקקו לו ולעצמה אהבה שנתה
לעצ לו חסדיו למען אהבה ומה לבת חסדיו למען אהבה
אחיותפל למען אהבה ומה לבת חסדיו למען אהבה
פלשת וצויה עני למען אהבה ומה לבת חסדיו למען אהבה
פיטוס אן למען אהבה ומה לבת חסדיו למען אהבה
שצויה חסדיו למען אהבה ומה לבת חסדיו למען אהבה
עצויה חסדיו למען אהבה ומה לבת חסדיו למען אהבה
המשום נעצדין שנתה חסדיו למען אהבה ומה לבת חסדיו למען אהבה
בשנה שטיה עלו שדל לחסדיו למען אהבה ומה לבת חסדיו למען אהבה

מגלי

כרתי ויבא עמוק השמים אלן הלויים העומדים
על הקנים בשיר אשרות אלן בשנותיהם ידו שמעתי
אמר לא על הלויים נשעיהם אחרת יועל כל העשום הנחיות
שעומק בה אהל ייבבנות להפנותו ויהא למעלה נלוגת המבנה
וכן כולן עליהם על העומק להילת בוחלן וסר עם כל חכמי
נשעיהל נדחיותו ויהנמם להם בושעאל. לאה של המישות
בהילת סמנים גדולה לפני המעום וכשכרה בית המעלה
בנה שני שצרוים אחת לחננום ואחת לאבלום המעודים הוי
הפנה הלכים בשבתות לושבין בין שני השערים הללו
לן השיב בשער התנעם לושבין בין שני השערים הללו
בשער הגבולות להנה עמקו ילל עלן שהנה חתם והו הומו
אכל השער) כבזית בנה וכתמק ונכנס בשער המבנים
ללא הילת שפונג נכנסה אן היו יודעים שחנה וזונה
ביום המעלה לן השוכן) זכית הנה ונחמד וינס לבד
שודשמיט לחמיתן ניקרבון ברו שוועלו כל ישראל
לני חוכתן בכתובות חסדים. משחדב בית המעלה
הפתיחן שזנה חולקים לבינה ככמות ולבית מודקת
חונשני המעלה הטיג את החתן ושומחים על המעלה
את המעלה שושבנים עמו על הארץ כדן עצי שכן
ויצוה ישראל וזו הדברת בקויות חסדים
לעליהם הול אומר בדרך יתה יי גומל
עבוד סגור למעלה חסדים
כדן עומקה עשע

בגוים לביהקדש ואלו כל אמות העולם באין עליו אף מדין אורו
תקומו עת כהדבשך יענה : שמואל מצותי בהעדות

ששתי הקדש לקדש אינו עתה כהדבש עולם לתקומו

הקדש שהיה שמואל ביהמים והעדות (עדותו בך שמואל הקדש לתקומו)

אני עתה אהיה כהדבשך ונתתן אהיה אהיה עתה

ביתו עתה וכל עשב היער ופריה עתה עתה עתה עתה עתה

יבדוקו עתה מה השופר אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

וכבר למי הקדש עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

השופר עתה וכל עשב היער ופריה עתה עתה עתה עתה

ולשון מעשו של הקדש עתה עתה עתה עתה עתה עתה

ששתי עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

בית שמואל עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

ששתי עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

ששתי עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

ששתי עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

ששתי עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

ששתי עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

ששתי עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

ששתי עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

ששתי עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

ששתי עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

ששתי עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

ששתי עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה עתה

שפוט נחש לכה יקבל ועשה כחונת כפפה ליהם ולעזח שנה ניעל יתא ליעל
ולא שמו : בין השמשות בשבת היה קיים תהיה בלבן אחרון לוטה
יעא טוט שהתעוררותי ייצא בעצב ויטוויני שני עין יחושך יטוויני —
ונשתלח לוועמודאם להגיד ללשונם הכל רע ויהיה אדם עליון שליש
וסתא בלבן ופוטוידו למוך האש נחמד בדוק המעלה יי בודת כחוקי האש
ולא יחזיק ידיו למור האש מעד עב שיקח וקייטע שבעד לניוס הקדש שמינס
הטול למשמן להבעוד אט בניוס השבת צדוקה שעיה אחר בל והטול
בין קדש לחול כהמאגו בתיקו יעלמם חייב להביל ברכוס שלין ומור
המאגו באי צמח וכשודחוק ידיו מעמד האש תאוצו המצודו לצוק : נוס
היה בדק טוט ידיו למור הכובים שיקן שליש ותוצו המצודו : אלמנדו
שמים בעבים המצוה אבן מן הקדש ותוצו המצודו בצוק : לעדנה ית
כל חוטאנו מצודל על היק צמוצו שבת ולעשומיע מן המצודו קאנינו
סיוק צרכה לעולם וכפ מו שהיה מצודל על היק מו קאנינו מן המצודו :
היק קחאלו קדוש וסגלה ומצו המצודות פעמים שנה היינו ל סגלה :
מאן יהימם קדושים : באחד עשר פעמים למעלות העלונים עד
שהגיע האיס עד צמדו והיה מתענה שבע שבתות ימים ששע
אפשר מין ידוק חטאני ויד עוכל היודות שיש תעבה : מיד עשה תעבה
פוטו ידיו והעביר חטאנו מעליו שני מועד חטאנו ועונ לזכמות חטאנו
סלה סלה מן העולם הזה ומן העו הבק : שבאוס וידש בלבן ואמר בוי ידיו
כזית תשיצני ובית מוש לכלתי : עד שאט בעדו יבנה לי בית מלון
לדבני והצב וצנה לובית מלון לדבני חוש להר החוריה אחר אדם
הלמות שכן עדין להפיתב מאעבט עמיצין מו הידון לצרות מפניס גפני
שובלן שתי ידיו וכוונ שמת סון שנקב באפי על אחת כפנה וכמה שלמד
ין אבואן כלהבדיוות ויקחוטלעמותו ויעשו וחתק על זה הדיאני
תאדוני למטה לאדך לפיכך נקראת מערת המכילי שדיא כפולה
ס מן המערה ושם היה טבון אדם ועברו אברהם ועצרו יצחק ומורדו

יעד
ועלך

...היה ...

ויום היו מעבך אותך צדוק וטחנות וכן שהחזיקו
 ומת לא היו עמוס את לבם עלינו ואמרו
 ואנחנו איננו תעלה אחרת תחיה ועבד
 ויום את העיר ואת המגדל וקלעובד
 לשונם ומאסו את צדקו כצדק
 ואלו יקדו ונתעין אותה לה על פני העין
 ל שמועון אודות הקצה לשבעים לשון
 ולענין שחלק הקצה הבה צדקתו כח לא הבה נתיב
 והפולקו לשלוחו שיש בכתבו וצלשונם שהפולקו עליו
 שנה דהחול עליונים וכחך מספר בני ישראל
 וכתוב שבעים נפשות שודדו עס ונכבדו כלו ש
 גודס נחמוש כי חלקי עמו יעקב חבל טל תני חמר הקצה חבל
 וכל עני דעתה נפשו בושך חבלים ורחו לי צענוטם קידד הקצה
 ובעים נלמא כיט ובללאת לשונם לצדק יסגוים נלעבעים לצדוקות
 וקדדיך לראות את העם כדו היא ידודה נאננה נהיו דוצים
 על דעהו ולא חן מכודין איש לשון רבדו מה עשו לקחויש לשון
 או לעם לו למשחית וחצו בעושים עלו בחדצ ומשס הפייע ית
 ט הקצא ענוס ית חותם השם למאיר או עשאוהו יעקב ומה את
 בנת שהיו על נמדוד חותם אותך בלבן והרגו ולקחן חמנו חמנו שהיו
 חזקות בעינין שנה נתיח דברך את בגדי עשו צנה אגדו וכל החמוצו
 שיוצא יעקב חתם פטי יערה קצין חמדי הדיוטת קללו זין עשוהו שש
 שיו לצוש אותם חמד בדרך ומנס ששן שמוך בוכך חבלו ומלכשיתו קלוי
 פליק מרה קדדיך

...ועל...

...היה ...
 ...היה ...
 ...היה ...

ועתה נא ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

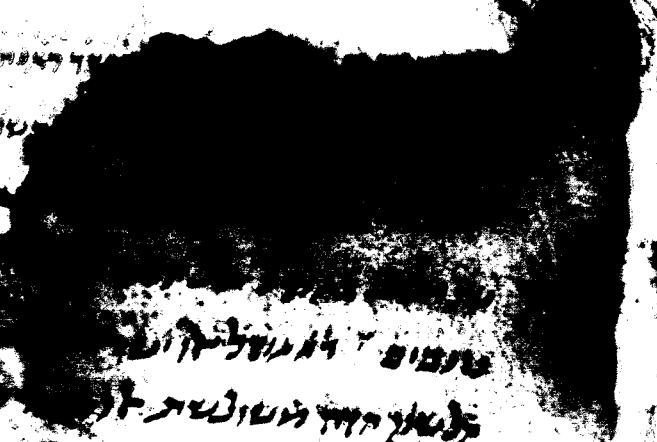
ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

ועתה ייגעל לאטמול לשון שאלה

לעו טפוש עליו ^{בזאת} השם מושח הוא אינו מניח ^{בסוד} כבודו
ועל כן מושח המושח עליו מושח און לממשלו
היה ראוי ^{אחד} מיומיו של הקב"ה שם ^{נברני} שואמה ^{פל} חוס דיה
משתי נדות שעה אמר לזך לו עשר בן ערך ויוו כוד ברוך תיע כל
שהוא מן בוא ודאי כשהשמש נוטה לבוא במערב שתי נדות שעה
כאלו ואין נודו לו וכן ע"ש שלא ^{במה} חוס ^{שתי} נדות שעה
אסא חד הוא ויהיה לראוי ^{גנה} לילה יוה ^{בנו} אברהם ^{בומד} ומתפלל
שלג ושתעבדו בטו ^{בדבע} מלכות הלו ^{הכול} עליו ^{שתי} נדות שעה וישן ש
ליו בשמש ^{במה} נדר ^{חמך} נפלה על ^{בדקס} שכב ^{וושן} מתגלה ^{שי} שישן נדר ^{בדבע}
מלכות על בניו שם נהנה ^{חומה} לו ^{מלכות} אדם שהפיל ^{החמך} עליו ^{שתי}
שתי נדות ואלו ^{במה} ^{בדבע} ^{מלכות} הלו ^{הכול} עליו ^{שתי} נדות שעה וישן ש
שלושה מכל מניית שבתודה ^{גור} ^{לבנ} ^{אין} ^{על} ^{הכל} ^{במה}

אשר יתן לך ה' אלהיך ביום הזה
אשר יתן לך ה' אלהיך ביום הזה
אשר יתן לך ה' אלהיך ביום הזה
אשר יתן לך ה' אלהיך ביום הזה
אשר יתן לך ה' אלהיך ביום הזה

מדר תשעה ושלשים

הנה תשמע ויהי הצדק בן השמים ותשע עשרה ימי אמר לך אלהים
ליבריה עי עבדיו ליה ימותה למע שלם אלהים בשל עבדך ושלך
תחום שהגדלה חרפה בתום שם כי חרפה תוקלט שהגדלה טאחה
שלם כי ציוסוף ובא בן עקי עבד וטמא שהגדלה כיום שלם תחום על התה
למע והיה תחום: כן נמלה אל שלם אבנו הבריהם וקרא לשם בן גוה ומלמד
עילתו שלם תחום ואת ערלה ישמעל בנו מה הוא צע עם היום הזה
בגבורת העמא צדדי היום ולמעט בעשוד להרע וציוס חכמרים נדמך כל
מלמך לה תעמא בעמס היום הדין ומגדלהם של בעמס היום הזה הוי אל ביום
הכמרים נחול אברהם ד תה נקאל ובכל שנה ושנה הקבלה הוה אדם ברות
שלם בונא אברהם ומפד על עונותיהן שלטודל על כיוס הזה וצמא שלם
ל תענה בן דוסא אל כל הנמולוס ביום השלשי כדב להם שלם נהו ביום השלשו
ביותם ביום: ומרחיעין את הקטן ביום השלשו למול ליהן שחל לתות
בנובך ושל עד ללך וכל בן ולמע כל קדש והטדש מן העדלה כפוד עמך
המולל בנו שלם והעה הנטוא אל כיון שנמול אברהם ביום השלשו כפודו ה
לנהרבה מאד לנשות מה עשה הקבלה קצחור אהד נעג הנם והרתות מתחיום
כיום שלם שבוש וחלץ וטבלו פתה להלך לרות היום שלם והוא וטבתח אסהל
כחוס היום: אמר להם הקבה למלמס הערת מאו נעך ונבקר האו
בזרחוס גאלדהא לפט ונגלה הקבלה על אבנו אברהם ואחד פד
הדת שלם והוא ילל אלע ומחא ומד פד וטע עמך ודא והנה שלם
על חוס הקבלה למלמס הערת ביו ומן סוחא שלם וצמא עדי שלם נחול

אשר יתן לך ה' אלהיך ביום הזה

ונעשה לנו פדק אינבאס לעשות בקותו היום בשנת ושמעתי
 בעיני שמים שזכה למנוח התבטו שני ומללבורים את
 מלאת טעו ואת יעקב בני עשו נעם בנדיית מין
 ויבן עשן את הבבורה ויעקב יצק בבדיית
 בנות שהיו בני יעקב ונענוצו שאלהן בנות נח
 לטע האנשים היו בעיני יעקב ונענוצו בני יעקב ונענו
 והנהולם לעולם עד שי עמנו עליו הספרעה חסד ואלל עליהם
 ומנועיהם ברות מלולר וכה שני יעקב ושדלל חתונות נמולל כלל עמנו
 ונעגדיול שאלו בעולם היום כל העש מהיו עמנו ונחת ריטה הוקח
 ברות תילר ורם הפסח ועמנו על הכנסתן ברותם וכשולל
 להנות בכורי מערים נהיה ראה דם בדיית שני ורם הפסח
 נענו שקוק בתיים שאל עובדי לענק את מערים וראה את רדס וכר
 או ועמנו עליו ונהרץ מעבוססת בדמיק און כחמן אג עבוססת בומיק בשע
 דמיוקם ברות מילה ורם הפסח לכך נמנו ואללן בדיית חיי אמויק חיי כבו
 ליעזרה וכי מה ומה הכר לומר שני עמנו אללן בדיית חיי אמויק בכות
 דם ברות מילה ורם הפסח תגלו מהערים ובכות ברות תילה ורם הפסח אללן בסוק
 מלכות רי בעית שאל ואתם בדיית שנת חסיריק ועמנו און מוסקו לעמנו
 ומואללך שמויק און ועמנו בדיית חיי שלשה עמנו שני עמנו
 חוביק עמנו הפסח עמנו העוס מנין שאל עמנו פסח בפשי בעס
 בדיית חיי שאל עמנו עמנו האפודים האפודים אונק שאל עמנו
 ועמנו יחד לל מלון וישמעל און זכ עולם שמעו קולו של און אפודים חוס
 ושלם ועמנו חיי אה שנגד תקנה הילוקח את העללה ואת העוס ואכסן אפודים
 בעפר הוש בדל וכשמן בלעם חדשע ומה את כל המדבר שיהו מלל עמנו שאל
 ישאל ומה ווי יוכל לעמנו בכות דם צכית מוללזו שהיה מכוסה בעפודים
 כנה עפר יעקב ומפודית כעבע ושאל וכך הקינג חכ שיהוה מכסן את העללה
 ורם חוס בעמנו הארץ שנגושלן בעפר שאל וכיה דמיק בעפר החדק וכשבאנו של
 לתלל אהת הקינג ליעמנו יסומכאק ערה יודיע שאק ישאל נמוללן כחמן יזור ומוכ

הוא אומר יש לי כוונות עשה לך חכמות טובים ושקט מול האל
היו יסודם נתינתם לומר עדי שחלקן שתי סאלות פירוש
ועוד אומר על נקטא קמיה נשבע לשמים שלא יחזיק
להרוב ממש אלא להקבץ טוב אלה נתינתך מהלש
ומלש שש נעשה יעקב שזה חכם פירוש ביקר

והוא אומר וישמע פניו את היצד העיני

הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את
הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את
הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את

הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את
הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את
הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את

הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את
הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את
הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את

שק שלשים

הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את
הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את
הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את

הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את
הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את
הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את

הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את
הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את
הוא אומר וישמע פניו את היצד העיני ופירוש את

ראויה לקבלי הנפשה חזקה היא תודתך
 שפחתך לא שדה גתך שכ ויאמר להים אכל
 ישתך לא שפחתך כל מה שצרה לך
 ידע ענין השכיס הצרה שם בנדק גמב
 שיה עטוי טכס גבריהם בנדק נוקח לחס
 בקדדך יד יחוד וקשר לה בנותניה עו שי
 ולם ענין לא כטור עבד צדה סלדאות איתו טח
 בנדכיון שהודותך הוא חזק היכן שהגיעה לכת
 שם של צדה עט ונתק נתת במדבר צדק שבע
 קיה עומעל בעתו חנות אציו ויעהק בן ארבע שט
 ינוס וכן החמת ועופה נפשו של שמעל אענה הך ויטלך
 כולו המדבר להיות דשך עליו ואמר להי חברה סבו
 יות קח את עבדי ומנו ולא חמות בעמך ונתת לו
 במדבר הוא שם וטס בעתה להס אותה הןך
 ופקח את עיני הלכו ונתנו ואלו את החמת
 שבעול חזק פדק ומהו שם ומצואים וישבו שם
 אכל ענת אשמש ולקה לו חטה מבנות מוס
 אלש שם ידה חברה סלדאות ישא על בנו
 אד העל ימאל במקום שישמעל שכוי שם
 ותמטו אמר להי חזק הוא שמעל חדרה
 ומליס בנדבר חדרה תע לו חטעל חים
 וחדבר חדרה חן כי לא לחס ולא חים
 גארו לו שבת חזק חזק כמען לדמותך
 חזק חזק לק ובשבת שמעל חזק לו את
 חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק
 חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק

לטעה
 שמוע

מקום שיש מעל שדו טע ויהי עליו
מנוע אחר לזה הוה ואחלה בוא לנע פירות
אעט לחם ומעט אים כי עיני נפשו ודאן
דאם על צנו ומחוצותו מכל טעמו
וכשנאויטו ויהי דוד וידע שבעל שער עתה
מכין עליו טע כראו צנו ונאויטו עתה על צנו
הם ונקה אגרושית של ויוסף אברהם ויקח עשה וטאה קטון קר
מין שנים והנה היתה אשדנו עז דוסין לא עליה ושמה קטון
מקוהת מכל מוני בשמים ויהי ושמה קטורה נהון מעט
קטורת ויהי ששה צנים ופולס נקראו על שם ושל שמעל
לואו את זמרן וכך שיהי מן שתי מצעלה בקעתו
ושלח מן זמן הדד ומן העל הדד שם ונעני הפי לשים אשר לא צדאם אע
צבעארו שין על שם שנטעל קרד נקראו צנו צנו קרד לקרד
ולואו לכות אעראט הדד עבדו נעני חלק צבל בהאמר עיניקו
לקרד ושדו את בטקלם על שם בני סקראת נקראו וקראם על צנו
קראם לפני עמון נכטה והלכס צנו קין לא נכרתו צנו הדבול ל
לשם אהזת קין שהיו נקראו בניו בטקין שם סופר הקינע ערד מקינע
חם אהזת קין וטאהלו ערדו צנו עננוס אשר אהזת קינע
אהזת קין שכן בויאס יהיה לבעד קין אס יהיה לבעד אש ערד
שנוטעל קין ושיבד מלבו אש
לשונות בדא הקצה אחז מהם לה שם אל לא נשמעל הואו ליה
הקצה שמו שלט מעל לעמו שכי שדל אוי מו יהיה צימין של נוש
מטל ויאמר אוי מו יהיה מטומוץ אמר לי שמעל
עשרה רבדים עתידין בני שמעל לעשרה בארץ נאמר יהיה
דלוי מישו את הארץ בחבלים ויעשו בבית ה' ויעשו
צאן אשטט ומעיונהו ומין על הארץ ויעשו
ועבד הארץ וידחק חוק מעל

חוקים וכליתו להרחיק הוזהרתי ושמתי
 ויחזקתי ימי שמעתי כהן ענקי

בזמן עלו בני המקדש ואני שמו
 וזאת היתה כמות המשא המצוי

במקדש וכליו וכליו וכליו וכליו
 וכליו וכליו וכליו וכליו וכליו

וכיון שהיו חסודים הנהגתי
 וכליו וכליו וכליו וכליו וכליו

כמות המשא המצוי במקדש
 וכליו וכליו וכליו וכליו וכליו

והכלל המצוי במקדש וכליו
 וכליו וכליו וכליו וכליו וכליו

לכבוד המקדש וכליו וכליו
 וכליו וכליו וכליו וכליו וכליו

לכבוד המקדש וכליו וכליו
 וכליו וכליו וכליו וכליו וכליו

לכבוד המקדש וכליו וכליו
 וכליו וכליו וכליו וכליו וכליו

לכבוד המקדש וכליו וכליו
 וכליו וכליו וכליו וכליו וכליו

לכבוד המקדש וכליו וכליו
 וכליו וכליו וכליו וכליו וכליו

לכבוד המקדש וכליו וכליו
 וכליו וכליו וכליו וכליו וכליו

לכבוד המקדש וכליו וכליו
 וכליו וכליו וכליו וכליו וכליו

לכבוד המקדש וכליו וכליו
 וכליו וכליו וכליו וכליו וכליו

עתה חזרנו ונבדקנו בעינינו לדעת האמת ויחידת
 השם יתברך בעצמנו עליו יתברך בזה ענין
 לזה תחיות החדש ישיב עינינו בדקנות
 בנפש ובגוף כי הפנימי יפנה לדרך שמונה כמות
 לעולם הזה והגוף יגדלו לבטל הינוס השם יתברך
 והיה תבליט הינוס הזה בן המעלות של כלים
 שם הגוף צעירים וסגור הפך יורה הקדש המבורך
 סוף למה ומה עכב המעלה הנקה ליעקב בני ינוס יחד בו אוצרות של כלים
 שבעינינו הינוס הזה בן בנות מלכים עשה לי בטעמים למצוק יעקב יהיה
 במעלה לבן הקלילות הבין שש קולם יתושיע המצי המדה לוחמו בנ אס חזק
 שלך ושל צדיק ואם קללות עליהם שם ושמעך למתנו על קללותך בע פלך
 וישיענו עיני עינים ויש עיני עינים היה תחלתו של איתן זה אתו יתברך
 קרבן באהוב ונתן עשרתו והוא למצוין שם קום על מצה ויחיה
 תהיה למעלה קולו של קולו היה עשה קולו יהיה בקרב בדברי תורה
 בהנהיגים ולא עוף לבייביבין הקול האמנים רופפים פשוט
 הקול המעוותים כללי שמו שמוע ואוסף יהי חלקו עם הקול קולו עקב
 וכל כפי שמיני שוויע ולמה יחלקו עם הימים יחיה עיניו כי יהודית אל עשר
 המצויות הנקרא עתה עשרה ומחודות שבהן עיניו חפץ ויתקן
 המצויות האמנים ויעבדוץ אמנים הרוא עשר במצות ופשיעוץ
 והוא המצויות יענה מופטב כחית וככלה בק שווייה ויראה עליונות וחסות
 כלל השמים וישישו עיניו והוא יעשה גם הוא יגדלו כיון שם מדיי גודל
 ויעזיבם כועה חב אדל

עתה חזרנו ונבדקנו בעינינו לדעת האמת ויחידת השם יתברך

עתה חזרנו ונבדקנו בעינינו לדעת האמת ויחידת השם יתברך

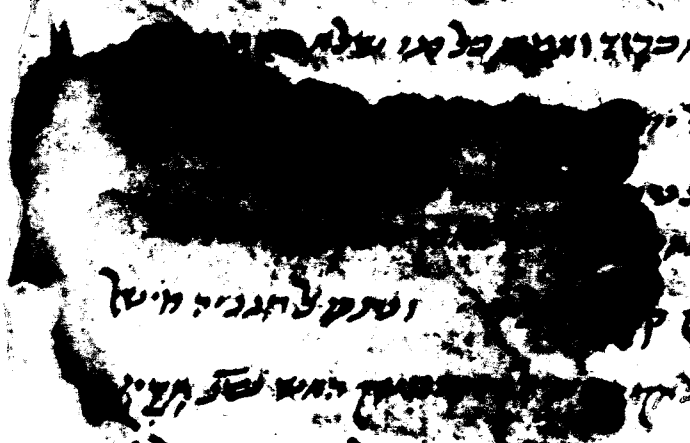

והוא כבודו וזוהי כבודו וזוהי כבודו וזוהי כבודו

לעולם זה ישרך בשר ויטול לך בשרו בעל יוק

הם עשיתם צדקה ובעתים הוץ מזה לחכמה

שאתם כעם אומין יהיה גמול ליום לטובת

שאתם בלתי שער כעם אומין החולקין ק

ועתה לך כבש האש וירד מיכל המלך

בזרעך ויבדל יתקן וקס בהתקנה ענה וקס

באך עתה ויבדל יתקן ענה וקס בהתקנה ענה

ועתה עתה אחר להם החולק לישל היי

והעל לנה עובתם לוחים והשתנויות

לכך כעם והחכמה אנה כך אתם מבקשים לעשות בדרך האה

ועתה האה והרמ כולן מעט שערך וכולן עכ

לעשות את לחד עשדים שנה שנה חן הקדש על

ועתה ענה היתה עני יי ענה עשדים ענה

אנה ועוד לנה היתה ענה עשדים ענה

לעשות ענה עשדים ענה עשדים ענה

לעשות ענה עשדים ענה עשדים ענה

לעשות ענה עשדים ענה עשדים ענה

לעשות ענה עשדים ענה עשדים ענה

לעשות ענה עשדים ענה עשדים ענה

לעשות ענה עשדים ענה עשדים ענה

לעשות ענה עשדים ענה עשדים ענה

לעשות ענה עשדים ענה עשדים ענה

לעשות ענה עשדים ענה עשדים ענה

ענין ארבע קוחות בארבע פנות העולם ונתח ואת און ערית
הוא ארבע פנות וחדידו כל קוח ודוח לגוף בשד שנ

לפי נתינו ויעוסנו על הגליהם הלבדולת
הענין והדבר ויעצונו ויעצונו ויעצונו
הוא ארבע פנות וחדידו כל קוח ודוח לגוף בשד שנ
לפי נתינו ויעוסנו על הגליהם הלבדולת
הענין והדבר ויעצונו ויעצונו ויעצונו
הוא ארבע פנות וחדידו כל קוח ודוח לגוף בשד שנ
לפי נתינו ויעוסנו על הגליהם הלבדולת
הענין והדבר ויעצונו ויעצונו ויעצונו
הוא ארבע פנות וחדידו כל קוח ודוח לגוף בשד שנ
לפי נתינו ויעוסנו על הגליהם הלבדולת
הענין והדבר ויעצונו ויעצונו ויעצונו
הוא ארבע פנות וחדידו כל קוח ודוח לגוף בשד שנ

פירוש ארבע פנות שלשים

הוא שער פומע אני דא ואין להים ענמי לילי עזראל כי מה מה ארבע פנות לומר
שני פנותים כי אטאני הוא ארבע פנות הוא בעל הזה ואני הוא בעל הזה
אני הוא שגלתי את ישראל מעמקם ואת הים עזראל לגאולאותי בסוף אלכונת
כדיעיות לכך נאמר סימני אני הוא ואין להים ענמי כלגני שיאמר
לה ישני אני אמיתם במות שני שחן בנתחיה וכלגני שיאמר ישלוק את
את ארבעים בתחנות הנגעים לעתיד לבא ומות את אתאן ואמורה אתאן
שני אני אמית ואמורה מה שני ואני ארבע מה שני אני ידועולם ואת עת
ביום אני וברוחים גדולים אעמדם להם של ואני ארבע ואין אמיתם
לארבעים מה שני שמועלמיני ולא יתק מניעל את ענין מיני
וחנן און כל הדורות עומדות בתחנות הים און תיוד המבול שנתח
מתים בלוחיו כפאים בליקזמו מתים לו אומענה נעולם שנמשלו למתים
יקומעיוס היין אצל לא יתני
אויס עומדיו וכל דוחותם נעשוריות אדוקת ונעדיין לבני מיס לעתיד
לבא הקבל מנעז אותן סוף הפו ואין מניעז ליעל עוזי ענין לבני סבד
ותעמדו ותעצז כל עכ"ל פירוש

והקדמות

הקדש עליו כחלה שש ונתתי דתי יעקב...
וכל המיני שבחשבוניה כל המיני חתום וכל מי שהוא יוני ועד רחמי
והמניין החכם בא ליו ומכלה אתו וחת ביותו ומתעורר עיון ומתעורר
והנשעניה גם ונתלה בות הגב ולצית הנשבע משפט למען
כל המיני במ ודאה מיושע בן נין שהמסים ליוחן חתום...
עכשיו בן כדמי בעבדיו בן דת דאה תפיים (לשון) אהרן בן דת דאה שחיה
פדוסה לפטן וחמדי אודה בנבו ולקחן והביאן ושמתן צטק...
פלטו מיוסרה שלשים נשעה אוש ידפוס לפט השער...
הדעה לכטאסע בכית יק והיה מבקש ישועה ונדעה לא אמרתי ליה ליושע
פעל ושרל בחום שש המיא שחל יפל ודאה יהווע בשמים שורה חתום של
בתן גדול שהק כעז שנים עשר שנים ישל כל שבט שהוא עושה דת
היתה אבט מגייה אנהל וכל שבט נשבע שהיה ענשה דצב על אבדות
אבט כוהה אודה ומה יהווע אלתבני של עכט יהוה מכהה נודע יהווע ששעט
אעל בחום והיכל גולגולת למשטנות וכלכו עכ בן כדמי למטה יהודה ולקח
יהווע אבלאשך לעק נהעלהו לעמק עכר שש ויקח יהווע את עמק בן כדמי
ועל לאו אתו אבות על בנים וסקלום נטרמנס אס סקלה לחה כפדמה ואס סקט
למה סקלה הוא סקלה על שידענו בידע ולא הגזיר שופק על שפלו מושל שיש
וששש עירקים ועל שנתן הודיה לטחון שלהן צה יסלו חלק לענה סש וואמה יהו
מה עכרתנו יבכתי ויו ביום הזה היום חנה עכור ואק אתה עכור לעמוד לבק
תע עלך כוח החכם בואוזה מה הטבעים שקנאו על חזנות ועל שכפופטמן חז
לחם הקצה חתם קגאם על הזנות ולא קמתם על כסל סוכה לבוכך הדגו
שבט בנימלע כעס ואשונה שניה ושלושית עדישה לבו ועל לפט אנה ככית יק
נהו דומן שנהוא פלי שרל עונטן חקטן ושגדול שש כיה שבועה גדולה חיתה
ובי העבועה נענעו פלי שרל זה היא השבועה והיא חתום חטוי בש
גלעד לא על עמקן בקהל ונתחייבו מיתה כיה שבועה חיתה למשפלו עלה
חצבה לאמר מותי ומה תד עפל כח החכם באו דאה
תים שיתגמו כל העם מקטן ועד גדול שש אהק יהוש אשכ יאפל
בת

לחם עושה עבד ולא טעם פלה עם לחם ניהונת בן שאול לצד עבד עבד ואכל מעט ויצא
ואזרנו שמו שם ותאמרנה עיני ודמה שאול אתה פלשתיס הזדירים עליו שהיו יצא
כיוצא שכן בחרם והקדשנים עשרה אבנים על לכתו גדול שהן כנגד שניס עשר
שבאו שיהיה כל שבע שיהיה עושה דבר על שיהיה יגיעה אבנו הגיהה את אמונה ופלו
סבע שהיה עושה דבר של עבירה היתה אבנו נכחה את אמונה וכל כך שאל ויהונת
ולכך שאול והתקדש יעון לקח שאול את מנבו להגאות יהונת שם ויהונת
שאל הויעשה לו חיים ובחיוסן אמרו לו חיים יהונת כה מלך טגיה היא והקדוה עליו
ידע עשה על שמהו ונעתי על שם יעקב חיים את יהונת וזאת הברית
חיים לחיים משערים לשונות לא מותרת הנעשה גוים שבנויס למלך שמונה
מלך אשור מבבל מכותה ויהונת ויהונת ויהונת ויהונת ויהונת ויהונת ויהונת
ויס יאו ויהונת עליו עליו הנעשה גוים ויהונת ויהונת ויהונת ויהונת ויהונת ויהונת
שמונה פרסאי מדכאו בצלמי שישנכחו ויהונת ויהונת ויהונת ויהונת ויהונת ויהונת
עקורא ויהונת בלתי בקדוה ויהונת ויהונת ויהונת ויהונת ויהונת ויהונת
עבדו לישב בשמחה בשומרון לצבאות משלכות מנה עשה יהונת שנה
בהן את האדיות הון הודגן וממירון בהם שם נהיו בתחלת שנים לציוהו את יהונת ויעלו
בהם וסו עלה את המלך שבבל ואמר להם איוענו המלך הארץ משלמת את עבדו
הנה מקבלת חותמו כי נשארנו מעט מהרצה שלח נקרא לכל חכמי ישראל ונמד
להם כל השנים הללו שהייתם בארצכם לא שכלה אתכם היות השדה ועבדו
איונה מקבלת גוי שאינ מואת עבדו אמר לא דבר של עצה תולי וטיב אותם לאמר
לא אחינו המלך הארץ הוא אינה מקבלת לו שאונג קודא בתורה ולא טענה מוכח
להם תנו לו שנים מבס וילכו וימולו אותן וילמדו אותם ספר תורה ודבר המלך יהיו
להטיב שלח אותם לצדק ואת ל סכיא ומלאות ולמדו אותם ספר תורה בכתב
במסדיכא והיו בוכין ואו וחיו האוים ההם הולכים בחוקות התורה ובחוקות יהיה
שם את שתי הם ידמים ואת להיוף חיו עבדך כמשפט הגוים אשר הגלו אותם
עלה עזרא מבבל ודצצלצן שלחל ייטוע בן ישיה ושכן צמצע בות לאח
איודושלם ועמחון נבייא ויהונת אפ עדין להון טד אפדשו להכוג את נחמה
באמונה שם לך ונעצרה יחציו בכפודים בצקלת אונו ועוד שעמל
מלאכה בותיק באיון בטולת עבדות בות צדקה ויו צוד ושלים והנה בטולה ויהונת
שכת יתרתן למלכות יהיו שמלך סדס מהעשה
שכעבד

כח עשרה ובלבד שיהיה וישועה וצדק סביבתו אורח הקהל ובלתי הופל
והצדק של המדות והטעם ושלש מאות שערות ושלש מאות ספרים
בתיים ותינים משודדים והצדקים והנדין את הכותים בסוד שם המעשה
הפכתם על הלוואות באתם ציתדין העליון ובחדש ביהמ"ק התחתון שלא יעד
ק"ט קניענה לכותים וטעם ואכלתם כותבי מכתב אחד פלגא על כל סתבות
כסותם בעד חזיק ועוד טעם יהא להם יתחיות המעשה יעד ללפס נבנה לפנת
ביתם לזהונו לאלכס ולכנ לבער המדה ולעל הגא שר ולקיס אין חלק וטעם
בספרים ושלשים מה עשנו שלתואת המרס אתל ישן שבבל והם חוסים עליו וחדם
על המרס ועד חוסק עליו כודש חלק פדס חרס עולם שר להקרו שכיך שגיה
המטה יתקבל חלק נעם דיו שלח יחיה להשפעה לחבטת ביד חלמ דק ציביו שלם
הנה צדק מלכא שמת טעם אמרנה ותעבד

פסק תשעה ושלשים

וידיהו כבושות שיהי להמדרים טעם כפי ארד עמך מצדים
ושמע יעקב על יוסף שהוא חיווה מחדר
בלבו ואומה אעצוב את אכץ אבותי ואת ארץ מולתי ודרך ששפיענו של הקצרה
סוכה ולק לי לדרך טעמה לתוך עבדים בתוך בני חם שאין ידעת שמים בתוכם
אנד לה הקבל לתוח אבי אס עמך מנה ושומע יעקב את הדבר הזה ולקח יעקב
את גשין ואת בנין ואת בנותיו ויבד להצד וכך הוא מצטו ובע בגח אתו וכת אחד או חל
חינה ביתו וכן הוא לו בנותיו לא מוכרן ארץ לאו שכל צבעו שלי שכל אשמת
ואת שאם בערם שלא יתחתנו בעמיהאך לפיכך נקראו צרע אמת שר ואנבי
סודך כלו צרעה מית כיון עבא יעקב למצרים נתיחסו הזכרים ששים וששה
יוסף וטע בניו המצרים הדי ששים ותשעה וסר בשבעים נטע מה עשה הקצרה
כיום למען עמדם ועלה המספר ששים לקיים מה שכתב יאמר עמך חסיה
ונשעלנו ישראל ממצרים נתיחסו העבדים ששים כצוא חסר אחד מה עשה
נבנס עמדם למען ועלה המספר ששים כצוא לקיים מה שר ואנבי העלוקים
ל ישמעאל את עשרה פעמים אחרו בני עקב ליוסף עבדך ובינו ושומע יוסף את הדבר
ושחק

ושתק ושתקד כחוד יויה לכיכר קיצר מיומיו עשר שנים שאע יוסף שגאו עקב
לחידים ולקח את כל אנשי המהלך עמו ויצא לקראת אביו וכל העם יוצא לפני
המלך ואין המלך יוצא לקראת אדם ללמדך שאביו שלום במלכו: כי נחם אותך
שרת דוח הקיש על יוסף ונעמדו והיתה מנחתך תורתו בכל חכמה כאדם שהיא ^{חנה}
את זכרו של בועה ישיש ^{הזדוניה} נהג כעין יוסף בכל חכמתו: ^{וכשחזר} העמידו אשה
להגיד ליהודה ^{אנש} ויבא יוסף של אביו והזי לחיולו ובבש יצוי: ושלשה נצטוו יעקב
מלך ויהו יוסף ובעת וכלתו בן ליש ^{היה ראוי} לעמוד מיוסף שנים עשר שבועים
וייחם אליו ויצטוו אכב של עשרה שבועים וגשאלו שנים מנשה ואשרים
של יוסף ונצו ידיו והצאה עליו האשה עלילות רבדים להרוגו ונתבש צבית האמרים
עשר שנים ושם פתג חלומות של עבדו פריעה איש בחלומנו פתד בטם שהיו היצורים
בעיניו שגו והיו כאשר פתד לנו כן היה עמי שפתד חלומותיו שלפד עת שהיתה דוח הקדש
שדוה עליו כבועתם שג ויאמר פדעה הנמצאת פשה איש אעזו חולדים בני: וכל הלשונות
היו יוסף שגד אכל ומצויים המע שלהם ומערתם לשבד ליוסף והיה מצבד לעם
ועם כלשונות שג והם לא ידעו כי שומיע יוסף המלך ביונותם ועוד כשהיה יוצא לשוק
וראה את העמים כתיים כתנים ותבניות תבנות ויהי מוציין איש כלשונם והיה יודיע אותם
מצבדים שג עדות ביהוסף שמו בפעלתו: ועוד שהיה טובב במרכבה ועוד בכל ארץ מצר
ובנות מעבדות היו מעודות על החומה ומשלל פנות עליו טבעות זהב להסתבלבו לדאות
פיו אמו נלג שפתו עין אדם שלג פודת יוסף: והיו שולין לו ללבו כמה הוא אמר
השוק מהן ובהן היו פותח את שעדי הממכה נכשהיו באין גצל יוסף היה לו להם בטם
ששמעתי כן הוא בטביל שלג להוציא שיעוד הממכה פחות מיכא אעה למך שכל ^{המוציא}
שעד ממכה פחות מינו רואה סימן בדכה לעולם: כהתחום או צנה יוסף
אוצרות בכל עיר ועיכ נקיבן כל האוכל באוצרות והיו המצרים מלעיגין עליו ואלו
עכשויו לא היתה תולעת באוצרותיו של יוסף ולא עלטה בהם כמה ולא חסר עדיוס אותו
וכלל את הארץ בלחם לסיסך קרא שמו כלכל שג ויחכם מעלה אדם והיו וכלל
יוסף שכלל את בית אביו לחם לשובע שלג ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו כבי
אלכד הן בשעת אסופתו עליו עקב קדא ליוסף בנוא ממלה בנו השבע לי צרות מולה
שעבד אעלה אחיו לקרוב אבותי א מעדת המכלה שכן היו המאעזים נשבעין צבדים

מילה
ע

ויבנה שלם על עתה חתונה ונשבע ושמעו עשה : פנין שנשבעו ושמעו
 ושמעו לי ועל כל גדולי הדור וגדולי מצרים למען חסד עמי ערב יתן ויחן
 לקח את אביו ונחמנו ויעל עמו גסדכבוב כדשם נחמת חונה ויפא ויחן
 יתן והיו המצרים מביאין כעבדן לחם שלחמה יוסף אמר להם הן הן
 עם יעקב עבדי אני אתן לכם שכר כסם לכם ולבני בניכם וכשאתם יושבי מצרים
 כיון לא טענו מצרים לא זכו להקביר בנחם שן נטות ויחן יבולעמו ויחן
 להם הקביר יתקדם עליכם את חן אמת לכם קבירה שן נטות ויפון עמו
 הקבירה בא עליהן ששומהר שעור להר חודב חמך עליו היא מעדת החכמה
 עשה יוסף שלח נפתלי לכבוש במשלות ולחורוץ למצרים להעלות בתה
 עושים שהיה בוניהם שן נטלי מילת עלוהו הושיס בגו שלחן היה מהם
 וצלי זונן אחר להם חכמי מה אים יטבס ונאוהו בונבע אמרו לא בצלעם שמי
 חתנו לגמול חסד עם יעקב חבונמה עשה שלח חרבו ויחן חמסן של עשו ויחן
 ויחן למערת החכמה ואת קויתן שלחן למקח חתנו להר שעור מה עשה
 כנול את ראשו של עשו והיה מתפלל לפני הקבירה ויחן כנן כל העלמים ויחן
 יחן ללחך עיר את כל החיות שלחמה שן יחן ויחן על למד עירק ועלמחן ישן ועל
 משרת החכמה הוא נטבד שן ובאפן ככוחות ועול והושיבו הקבירה ואמר לחו
 ויחן בלוחה גנותי : שלחן כדקא

מלך ארבעים

כי ידא חמישית שורה לסנה שן ואמר לה עיל מוי
 מצרים הטת את כל היד וטכך בתוך ערה ועורה לפי שראיה שדך
 בערה גדולה לרזנים מה שן חבל ערס לא ער ומלחך שן חונה : ללון
 ילן אותנו המסר ש נברא בין העממות נחמסר למס הדאטון בגן עין
 ארס מסר לחנך וחנך מסר לנה : ועח מסר לטס : וטס מסר לחמדיס
 ויחן מסר לי עחק : ויעחק מסר ליעקב : ויעקב מסר ליוסף ויחן
 למצרים וכשמת יוסף נפלל ביות והגיעה החכה לפלטין שלכרצה והיה
 יחן משהי קדעה וראה את המועה ויחן אותה ולקחה והביאה ונטעה באפן

ביתו וכשבא משה לארץ מדין נכנס לנן בדתו שליתרו ודחה את חותמו וקרא
את החתמת שהיו עליו ושלח ידיו ולקחה ודחה חותמו יתרו ודחה דה האיש שהוא עתה
את ה' מן עמים לבי כך נתן לא את בתו למשה של יד משה לטובת ה' ודחה
דושה בטהרה עמו שליתרו ארבעים שנה ולא שכללד אותו חיות האיש והיו פרו
וכבים מאד ועליו הכת' ארבעה קדשים כעין יפושלום: וינתת את הילך עד שבא
לחד סויע של ויבא את הצאן את המדבר ונס עלה עליו הקב"ה מיתוך הסעדה של
ויהא ליון בלביתו מיתוך הסנה ויהא משה את האיש בתוך הסנה והאש איננה
אוכלת את הסנה ואין הסנה נצונה באש פואם ישמים יתקינו ויהיה משה
תמוך בלב הרבה מאד והלך לראות את המופת של ויאמר משה מסוכנה נח ויהיה
האיש לא עמוז במקום עומך שטס אני עתה לעמוז וליתן מודה לי של של ויאמר
תקדש של עתך מכאן אתה למד של בני ישראל נכנס לרקוס קדוש חייב לשלח את
שכך עשה הקב"ה למשה של תקדש הללו מזה לא לפי ואתה לך לכה אמר לפניו
קח כל העולמים לא חרותי לפניך הדי שלשה ארבעה פעמים אין ביות שאת
מנאע בלשונו של ויאמר משה לך בייט' אחד לפניו שלח נחש חש להל' סלה
בדמותו האוש שאתה עתה לשלח של של פאצ' חש אמר לא לא חשתי לך לכה ומשלך
לצני ישרל לא לכה ואשלך למדעה ולמנתו חש שאתה אל שאת עתה לשלח
של הנה אעבי שלוח לשל את ליהו הנביא: אמר משה לפני הקב"ה כצון העל
תן לי קות אמר לא השלך את חטך ארצ' ופשליך את מנעו ונעשה נחש שכך
גם הם החל' למים עשון נחשים נשדכים ולמה אלהי הקב"ה למשה בטרם
טוף לאותו נחש כנוטן וממית לבני אדם כל היו פרעה ועמו כושעך ומתוך את
אשול ומדך ונשאר אמר לא כך יהיו פרעה ועמו כושעך היבש הזה של ויטעו ידו ויתקן
בו אמר לאות לי מוסת אמר לא הבאת יד בחיך נהבא ידו בחיך והוציאה
פשל: ולמה הדא הקב"ה למשה בדבר טמא ולא צדק כחור להמה מעונה
הזה כמא ומטמא את אחרים כך חין המצרים טמאים ומטמאי את ישראל
טמא ונפרה אחו לא יטהרו ושל מטומאת מצרים של וזה שזה כושעך
ולמה הדא הקב"ה למשה המצבת הפה לא החשלו וטוף טמא של באש של
והיה צויעך באש והסנה לו אומות העולם בעוה הזו לא אש של סלה מוסת
את השמים של מושלו בקועים וטדרכים ולא אומות העו מכבד שלהבת של שרם

שחיו עוסקך

שכר בוסקין בקר לצבתו לצבא... שלמה וכלת את כל העמים שמועלו וקצו
על דיו עמים משלמות סדקוים כפודים בנטי יעו אמר משה וכו'
בין העולמים הודיעו כח עמך הגדול והקדוש שקדוין בטח ותעטני על צאת
להים אהיה אשה אחיה ויאמר להים למי שא כלאמר לבי ועולג' להי שחנכתי שלמי
ליפס ודאר העליותם עמסה הקבלה את העם למשה ואמר באי חונן הדי עמית
סליק מרח

פסוק אהיה

השטות שירד לפיני עמך יהי עמי על ידי מיני בנתיבות
נגלה הקבל על הר סיני ומצא חן על הר סיני ונביתו להים
ובכס היה שהה בתוך העמים ועכסל מכסה את ההר והקבל ושבול שמו
והקבלו עומדות על עכסל עת ויש עמים וידו ועל כל תחת נגלה לפרק שמו
עדת הקבל עמאסיני ומלה על בני עשו עת נראה י' גמ' עמא שמו משמע
למחשבו עמאד פתח ואין שעה לא בענין עשו עת וישב עשו בהד שעיר אהר
להם הקבל על מקבלים אתם עליכם את התורה אמרו מה כיעב בתו אחר להסבת
כה תרע את אמרו אין אנו יכולין לעדוב את הצדק שזיכר עתק את יעקב
לא על חשבך תהיה ומשם חזק ונגלה על לבי ישמעאל שכ הופיע אחר פתח
עדת לאבני ישמעאל עת וישב במצוד פתח אחר להם מקבלים אים את הטיה אחרו
בהכס בה אמר לא תגב אמרו אין אנו יכולין לעדוב את התורה שעשו אבותינו
שאמרו את יוסף והודידו להמצרים עת פיג טב גבת' ומשם שלה מלקטים
על כל אומות העד אמר להם מקבלום אתם את התורה אמרו להם מחטב בה
תמרו להם כיעב בה לא יהיה להם אחרים אמרו להם אין אנו כותים
ותן תגרותו לעמנו עת עז לעמנו ותן י' יצדק את עמו בשלום ומשם חזק
ונגלה על יסאל עת ואיה מרדבות קדש ואין לנבבות לא ועדל של עמית
אמר שובל י' כבבות לסו ועל ועמו לט שוטן ככבדבותים קדש
ביומו אתה את התורה מיכאן אתה למשם שדדו תו כגולו גשע
אסדת למן בלשון שבועה מנגן עת נשבעתי ביומנו וצדדוע עת
לעזרא מיום שיערו ושלל קדו כותים במתנות ותנוט ס' אהיה

שנ' וישעו ויחטו עד שבאו להר סיני כולם פרוס אחד שם וייתן שם ישראל לעדה ההיא
להם ויקבלו אתם עליכם את התורה אמרו עד שלא נשמע את התורה ההיא
ועושים כל מצוות של תורה של ויאמרו כל אשר דבר יי' נעשה ונשמע כל מצוות
המוציעה אז מיום שנבראו שמים וארץ נקראת תורה וכשנגלה הקב"ה על משה מן
הר סיני על שם הפנה הוא סיני והוא חורב מנען שקבלו את התורה בחורב של סיני
אשר עמד עליו כפינוס ארבעה עשר יום וישראל יושדו בהר סיני עשרים
עקבים האנשים לצד והנשים לצד אמר הקב"ה למשה לך אמר לבנות ישראל
לעונם לקבל תורה שהאנשים היו לכפס אחד ויעתק של עשרים שנה תאמר לבנות
יעקב אשר לפניו יסיל ביתו ועקב לו הנשים לבני ישראל וישראל וישראל וישראל וישראל
כל אשר דבר יי' נעשה ונשמע ל' חיינו אומר בחוזה השלוש היום כפול
בלילה וישעו עד שתי שעות ביום שנשנית יום ערב ויום בוקר והיום כפול
אחד ששעות עשרים עיקר בנות וישראל וישראל וישראל וישראל וישראל
עודו עשרותם שהקי להיכנס ליתן את התורה והיא מוציא את העם לקראת
להיום של וישראל וישראל וישראל וישראל וישראל וישראל וישראל וישראל
לפני עתה ל' יושע צד קדחה אז היו נגליו עומדות בהד וכולן צדושים
קדושים שהיה במטה ובני אדם ונשבת תורה ודגליתן עומדות במקץ וכולם אתן
היה לקראת משה רבינו היו נגליו עומדות בהד וכולן בתוך השמים צופה ונבטו
כל מה שבשמים והקב"ה מדבר עמו כאדם שהוא מדבר עם אצולו ודבר יי' אל
משה בן סלמנים אמר הקב"ה למשה משה לך קדו את העם שני ימים של וישראל
יי' למשכילך לעם וקדושתם זה היתה קדושתך של ישראל במצבך עולם לך
היו בתוכם הוץ היה יודד להם והבאר עולה להם וכימה היתה קדושתך במצבך
לך על המצות תשמע המטה ודין משה כינו לצדן עצמו ואמר שמהו
אצל משה צדושתו מתעפפין מלך בלוקת הים מה עשה הוסיף להם יום
אחד אמר לו הקב"ה משה כמו עשית בראשית בראשית היו באות מישראל
עם ישראל לא מה שעשית עשית והודה לנו הקב"ה שני ויאמר להעם
היום שלש ימים ימים אמר הקב"ה וכד אשר הוציאתי ויאמר כד אשר
שמעו את תורתך לעמוד אמר להם כד העד בעם אמר להם שפכה העינות
לך ויאמר יי' למשה כד העד בעם משה היה בדעה להיות שם
שדית תחלה להדי וקדו לאחרי וקדו משה ל המצות לקרא לאחרי הקב"ה חסמו

אמר

תנתיב לעמנו שכך נידבר להים את על המצבים כפי שיתאחד מנביא ליהוה והקול
 כמשון השמים והקול לעשן וההיים והמצבות מתעצבו וקנה רים והיה שמו
 וכל האלהות כדעו והמיתם שפיסודם ליהוה על גלגלותיך שכך כיהת משני שמו
 כי עקב היום אמרו וישראל לבשה כש יתקו ינוק לשמוע קול של הקצה
 נמורת כשם שמתנו שם ויהי שמוע יקצה קול שלי של
 וערב עליון ועלה למיכל ולגברל וחזנו בעתו ידיו עלמאש ~~הדברים והגשמים~~
 הערפל של ומשה עש להענותל את כן לא חשה עש להערפל ושאר הדברים
 עלפי המשך ועליון הכתוב כי ענת שלביוס קטוב ירוב עמות לשולחין
 בשמיעכם את הקול מתוך החשך ולתמונת האש **מלך למלך בשל וזים שיהו**
 משיגאת בגו אשר והלה בחשך בני כדוסות שאורות אחרו (ובני פלטיך אזוני
 המלך את אדם תולה בחוכת בני לא כדוסות לבנת אמר להם יודיע את שייך בני
 כדוסות אחר משתו לא מוכעים יום שלם תומכו למחור המלך היה חסם צדק ולום
 ולא היה יודיע מה שאובע לבני כך המלך זה הקצה והפזלו ישראל והסלה צוהתנה
 ויהי הקצה יודיע שאת ושכל כדוסות בדברות זה הדברים יום למשך נשמוע
 הקצה קול מתוך החשך ולא מתוך האור שכך יתירב שאתכם את הקול **היה האזנים**
 מדבר עם חבנו ומדעש קולו אבל אינו דואה מאוונה ישל ראו את הקצה **ויקח את הקול וישא**
 חפז הגורה כדק יום וכדעומים שכך וכל העם הנאים כל מצות שבטורה לפיכך
 כך ואת תורה ודתו מנך עש ממאות ואחת עשרה מצות ושתיים שדבר הקצה **שם מאלף**
 דבר להים בקדשו כיונתם אכל אותו הדור ששמעו קולו של הקצה צמיט הקדמות
 פדיות כמלתכו השות ולא משלה בים פל מן כנים ובחיותם לא שלבה בשידן דואה
 אשר יהיה בעורה ואשר יחן בעו הבא ועליהם הכתוב אשר יהיה שמוע לו אשר יש
ויקח אתו סלוק כדק

כדק שנים וארבעים

ויהי בשלש **וכעה את העם זאשה שלתן פדום כדעו ימים**
לדי ימים **עני המלך הודל שלדו**
 יסוד כדעש שך ויהי עונש כפי למינו כך יצאו ישראל ממעלה כדעו
 כדעו ויפסות לכך נמא נאץ כדעו עקבות **על ומלך את הדוס**
לדום סוף **עני חזרו וצאו ישרא**

תנתיב להים את על המצבים כפי שיתאחד מנביא ליהוה והקול
 כמשון השמים והקול לעשן וההיים והמצבות מתעצבו וקנה רים והיה שמו
 וכל האלהות כדעו והמיתם שפיסודם ליהוה על גלגלותיך שכך כיהת משני שמו
 כי עקב היום אמרו וישראל לבשה כש יתקו ינוק לשמוע קול של הקצה
 נמורת כשם שמתנו שם ויהי שמוע יקצה קול שלי של
 וערב עליון ועלה למיכל ולגברל וחזנו בעתו ידיו עלמאש הדברים והגשמים
 הערפל של ומשה עש להענותל את כן לא חשה עש להערפל ושאר הדברים
 עלפי המשך ועליון הכתוב כי ענת שלביוס קטוב ירוב עמות לשולחין
 בשמיעכם את הקול מתוך החשך ולתמונת האש מלך למלך בשל וזים שיהו
 משיגאת בגו אשר והלה בחשך בני כדוסות שאורות אחרו (ובני פלטיך אזוני
 המלך את אדם תולה בחוכת בני לא כדוסות לבנת אמר להם יודיע את שייך בני
 כדוסות אחר משתו לא מוכעים יום שלם תומכו למחור המלך היה חסם צדק ולום
 ולא היה יודיע מה שאובע לבני כך המלך זה הקצה והפזלו ישראל והסלה צוהתנה
 ויהי הקצה יודיע שאת ושכל כדוסות בדברות זה הדברים יום למשך נשמוע
 הקצה קול מתוך החשך ולא מתוך האור שכך יתירב שאתכם את הקול היה האזנים
 מדבר עם חבנו ומדעש קולו אבל אינו דואה מאוונה ישל ראו את הקצה ויקח את הקול וישא
 חפז הגורה כדק יום וכדעומים שכך וכל העם הנאים כל מצות שבטורה לפיכך
 כך ואת תורה ודתו מנך עש ממאות ואחת עשרה מצות ושתיים שדבר הקצה שם מאלף
 דבר להים בקדשו כיונתם אכל אותו הדור ששמעו קולו של הקצה צמיט הקדמות
 פדיות כמלתכו השות ולא משלה בים פל מן כנים ובחיותם לא שלבה בשידן דואה
 אשר יהיה בעורה ואשר יחן בעו הבא ועליהם הכתוב אשר יהיה שמוע לו אשר יש
 ויקח אתו סלוק כדק

והגבולות מטיב מעליתן וישן המצודה גזורה יקראו לאהיותן וצבא יצא
היה מביי שדה סיני דת...
שאר לצבא ישראל ויסעו עמנו...
לשון יסעו ויחויב אחריהן...
ועשה אותה...
היו יצוהו...
גבול שגבא וקודשה לאהיה...
אחריה קודשה...
היום משה את ידו על הים...
היום נגדה עתהמים...
אזחיים רמז מים יחילו...
לעשים עשור כחלוס כנגד שעם...
סומת מים בין שבינל לשבול...
מזם לאלו וראו הקבה מהלך...
המים עכך ושבינל צמים...
וחזרו למחוריה) ורמז שלג ושנבו...
ובגבול תולה ובחמשלע ידעו...
הן האזרים דעים לבוא...
כזה עשה הקבה בראה...
בדלבי טעה והסוס היה...
זהים וראו המערים כבעה...
קדמים מיד שגנהמים...
הם שאר המעים והשלוט...
המים שלג משיכה לתי...
המים למחוריה הלא...
כזה עשה מלעיס לכל...
מנו ובשתי...
המים למחוריה הלא...
המים למחוריה הלא...
המים למחוריה הלא...

ות כל תועבות מיני מעלה
וזה עקוב כי שר ללתי דת
גשה דאר לבני ישראל ויסעו
יזה דכך יסעו והחוב אחר
ונעשה חומת אש בין ישראל
היו יבולין מוסני האל ודמו
נתנו שבח וקדושה לאהרן
לא לאקראי אלהי אומר
הרם נטה משה את ידו
להים ופאה אהרנים
מיוס אהים דמוך מיוס
לשנים עשר בחלום
חומות מיוס בין שביל
דחיים אוללו ודמו הקבה
ארויסי עכך ושבילי צמים
וחדרו לחוריה יואן שלק
ונכסן תולה ובחמש
נהיו המצרים דעים
מה עשה הקבה בראה
בדכבו טעה והסוס היה
להים ודמו המצרים ככעה
מצרים מיד שבג המיוס
כשם טגמו המצרים והשליכו
אותם לים שם אשוכה לתי
המצרים ליהורק הלח
הקבה וזביא טע פלגים
הסלע שפתי הוה מיוס

אמר וצפניאם והסלע שפתי הוה מיוס

אשר יקרא יתקן עשה... (faint header text)

אשר יקרא יתקן עשה... (dense handwritten text, likely a list or account)

והוא נשאלו ביניהם שאלות שבו המור להגמול זה אם שם שמועין ב
בתינו ואחד משאלו בבישור יונתן חזן להלכה והיו דמיון את השם בודיע
בזמן כדעין על ברכיה וכו' שאת ככיו לבנו שבשמים והן פוד שין דתפני
בשמים זכסם שאלות עבור מתגלגלן כל העם מתגלגלן ועוטן אחד
זה המעמלן ואת עמע בוי אושער ער ויחלש יהושע את עמלק
להשחוד ולהכרית את כל זרעו של עמלק מה עשה הקדוש ברוחנו ומה
דו ונשבע להשחוד ולהכרית זרעו של עמלק ער ויחלש יהושע את עמלק
ונחם את אחר אמצעים שנה ד עז משה לומר לישאל את השם
דבר גיש יס אדמא אסמך זה אמר משה אם אעז זומל פיקל שישע
אלה פים חין לוחק לים הכא משללא למלך בשד ווס שיהי לחט
לב קשור במתן הפרדק והמלך יושב בעלוותיו עובד ודואה כל מה שבע
בו שלמלך לגנע סת הפרדק ושבע בוחלב זקדעות בעין אהב המלך אכ
הבו למה נכשתה לפרדק שלי הרי גליתו את פטא לא הרי אנהא לומר
שנשה את פיתך קנע את בטיך זהו מתבין מה שעשה כך ומה
מד לתכל את קנעיה עמלק ווס מבזים אתמו שכתוב לבנו למיך
באתמסר אשה לך עמלק אלקו וטל למשה רבונו אשה כח אודאן זומל
עמלק ופת אודאן זכור אתים חסבת לך יעד אמר לחס לז זוכר
הנדי כחן לבוס עלחויק זה כול לשמך ולקוש זדה זכור להסחוד ולה
תעמית את עמלק שבע שרה להשחוד ולהזניח זרעו של עמלק
זכור וכתמלך שאור זמור לו שיהי כח אמר יי קודקת את אפר עש
זה ויהיו את עמלק וליקח את כל אשיו המלכות ויעל לקדחתה
עמו והיה מודח בלבו של ויבא שמואל וישיר את עמלק ויכב בנת
ועים חמו הנשים כוחותיהם
אמרה לתת עדיק יתר

עשית שלחית ועצת לך יוסף בנותיך חותני עדי שנכלו מיטהם
במקדעס ביום יהוה כעלית עליהם שאלהן הנה חתונה הכלים
אל סדנא דהון קצף וחפציהן וחתונה וחדו נשמע חסד וחסד
הם ועחק ויפסדו בני ישראל הנה עדו ולעט בטעה הזאת שה
אלה שבעת ללו ליהוה ויהיו זכין כבוככי השמים זכור לאברהם
זכרת שלשה חבנות נעצרו ושלשה מלאכים ואלהן קצף חף וחמ
הקצף עברו ושלשה לומני ושלשה שנשבעה להם כך עצור חס
זכר וקמח דחוס יכפר עון וכל יסחית והדבה לה שיב אטו ולאי עי
א (לפי הדין) וזכור העולות לעצבן שבועה שנשבעת להם עע
וחתונה חפץ מה עשה משה חפר בארץ כביות ויהי גרולה בעול
וכך שמים שהוא נותק צבית חסודין וכל נעם שהיו ישאל חנפתי
ותפח לנשא בריוחו ולהשחית את שונאיהן של ישראל לפי כך נקב
זה מצפיה את השם ואורחיו למטה למטה ופשמות משה מה
תחת אברו שלמה כנגדו וכל גנים שישאל חושין הוא זה
לנשא בריוחו ולהשחית את ישראל ומה רמז שלמה כנען ונוד למטה
מלך

פרק ששה ואלב טו

בן עזריה או ערב שבת בששה לחוש אש ששנות ביום חשי
זלתי את הדברות ובתשע שעות צ"ס חזקו לה להיות זמה ה
ני יחוס לכינוך שבת באותה שעת ב אחת ששכל לשמו
ה שכל בשר אמד לו הקסל למשה בלען שך לך יחוב ל
ש ביד לו שך לך אמד להם שובו גבם יכולת אתה תשע ל
שבתן הן צדקה לישורל לא קרב סטה למשה שך נחתה טו עמנו
זמן בדיחה או אכזריות יוס עשה משה בדרך קורא בעיר מקראב
בשבת וכלתו יבצע יוס למת את חותנתו ויכר ויטבט
היה זה המעשה והשם והשם והשם והשם והשם והשם והשם
וגו ויטבט המעשה והשם והשם והשם והשם והשם והשם והשם